

۲۷ - اوصاف عابدان

«یا اءحمد! هل تدرى متى يكون لى العبد عابدا؟»

قال: لا يا رب!

قال: اذا اجتمع فيه سبع خصال. ورع يحجزه عن المحارم، و صمت يكفه عما لا يعنيه، و خوف يزداد كل يوم من بكائه، و حياء يستحيى منى فى الخلاء، و اءكل ما لا بد منه، و يبغض الدنيا لبغضى لها، و يحب الاءخيار لحبى لهم.»

ترجمه :

ای احمد! آیا می دانی که چه هنگام بنده من، بنده واقعی و عابد راستین محسوب می شود؟

عرض کرد: خیر ای پروردگار من.

فرمود: وقتی که هفت خصلت در او جمع گردد، شایسته این نام خواهد شد:

- ۱ - تقوایی که او را از محرمات حفظ کند.
- ۲ - سکوتی که او را از حرف بیهوده مهار کند.
- ۳ - ترسی که هر روز به واسطه آن گریه اش افزون گردد.
- ۴ - حیایی که در خلوت از من شرم بنماید.
- ۵ - خوردن به اندازه ای که رفع نیاز او شود.
- ۶ - کینه نسبت به دنیا به جهت آن که من نسبت به آن کینه دارم.
- ۷ - عشق به خوبان به دلیل آن که من به آنها عشق می ورزم.

۲۸ - اوصاف عاشقان حق

«یا اءحمد! لیس كل من قال اءحب الله اءحبنى حتى ياءخذ قوتا ويلبس

دونا و ینام سجودا و یطیل قیاما و یلزم صمتا و یتوکل علی و یبکی کثیرا و یقل ضحکا و یخالف هواه و یتخذ المسجد بیتا و العلم صاحبا و الزهد جلیسا و العلماء اءحباء رفقاء و یطلب رضای و یفر من العاصین فرارا و یشغل بذکری اشتغالا و یكثر التسبیح دائما و یکون بالعهد صادقا و بالوعد وافیا و یکون قلبه طاهرا و فی الصلاة ذاکیا و فی الفرائض مجتهدا و فیما عندی من الثواب راغبا و من عذابی راهبا و لاءحبائی قریبا و جلیسا.»

ترجمه :

ای احمد! هر کس که ادعای عشق و محبت من بکند این طور نیست که عاشق من باشد.

کسی عاشق من است که: غذایش اندک، لباسش خشن و خوابش در حال سجده^(۳۵) و نمازش و طولانی باشد و همواره سکوت پیشه کند و بر من توکل بنماید و گریه زیاد و خنده کم بکند و با هوس مخالفت کند و مسجد را به عنوان خانه خود و دانش را رفیق خود انتخاب کند، و در طلب رضای من باشد و از تبهکاران دوری گزیند و به یاد و ذکر من مشغول و همواره در حال تسبیح و قلبش پاک و در نماز ملتهد و برافروخته و در انجام واجبات کوشا و نسبت به پاداشی که نزد من است راغب و مایل و از عذاب من هراسناک و با عاشقان من نزدیک و همنشین باشد.

۲۹ - تاءثیر دنیا دوستی

«یا احمد! لو صلی العبد صلاة اءهل السماء و الاءرض و صام صیام اءهل السماء و الاءرض و طوی من الطعام مثل الملائكة و لبس لباس الغازی ثم اءری فی قلبه من حب الدنيا ذرة اءو سمعتها اءو رئاستها اءو حلیتها اءو زینتها لا یجاورنی فی داری و لاءنزعن من قلبه محبتی و علیک سلامی و محبتی (و رحمتی) و الحمد لله رب العالمین.»

ترجمه :

ای احمد! اگر کسی به اندازه اهل آسمان و زمین نماز بخواند و به اندازه اهل آسمان و زمین روزه بگیرد و مانند فرشتگان چیزی نخورد و مانند برهنگان لباس نپوشد، ولی من ذره‌ای از محبت دنیا یا سمعه و ریا یاریاست دنیا یا زخارف و تشریفات دنیایی را در دل او بیابم، او را از همنشینی خودم محروم می‌کنم و محبتم را از قلبش بیرون می‌نمایم. سلام و رحمت و محبت من بر تو باد، و ستایش مخصوص پروردگار عالمیان است.

↑ فترت

→ قبل